

تحلیل و ارزیابی نتایج حاصل از استفاده از مدل های پیش بینی تصادف در مدیریت ایمنی راه ها (مقایسه موردی ایران با دیگر کشور های جهان)

کامران رحیم اف^۱، عاطفه برج خانلو^۲

۱- استادیار-گروه راه و ترابری-دانشگاه پیام نور-صندوق پستی ۳۶۹۷-۱۹۳۹۵ تهران-ایران (K_Rahimov@yahoo.com)

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه آزاد واحد تهران جنوب-دانشجوی کارشناسی حقوق دانشگاه پیام نور (Atefe.borjkhannloo@yahoo.com)

چکیده

به نظر می رسد ارزیابی اقدامات ایمنی راه ها ضعیف ترین جزء از سیستم های مدیریت ایمنی راه در ایران و جهان باشد. برای بهبود مدیریت ایمنی زیرساخت های جاده ای، متولیان مدیریت، طراحان راه و کارشناسان ایمنی جاده ای، به ابزارهایی برای پیش بینی نیاز دارند که تحت عنوان مدل های پیش بینی تصادف (APM) شناخته می شوند به این ترتیب، آنها می توانند مسائل ایمنی بالقوه را تجزیه و تحلیل نموده، میزان بهبود ایمنی را تعیین کرده و اثرات بالقوه این بهبودها را بر لحاظ کاهش تصادفات، پیش بینی و ارزیابی کنند. هدف این مقاله، ارائه خلاصه ای از کاربرد مدل های پیش بینی تصادفات APM بر اساس نتایج حاصل از یک مطالعه میدانی و بررسی سوابق مطالعاتی در پروژه های اجرایی مختلف می باشد. به منظور مرور کلی نحوه استفاده از مدل های پیش بینی تصادفات (APM) ها توسط ادارات راه کشورها (NRAS) در ایران و جهان، و همچنین اطلاعات و داده های موجود و استفاده شده برای مدل های پیش بینی تصادفات APM مطالعات میدانی همراه با نظرسنجی مربوطه تکمیل شده است. پرسشنامه برای کشورهای مختلف و ایران، به منظور جمع آوری اطلاعات دقیق APM های توسعه یافته و استفاده شده، جمع آوری شده است. علاوه بر این، بررسی مقالات مربوطه بین المللی انجام شده و با تمرکز ویژه به شناسایی این رویکردهای مدل سازی و مدل های خاص که ممکن است قابل استفاده یا قابل انتقال در ایران باشد، ادامه یافته است. بر اساس داده های پرسشنامه و نتایج بررسی داده ها، تلفیق شیوه های فعلی مربوط به APM ها به عنوان پایه ای برای شناسایی مدل های قابل استفاده و همچنین اجرای آن مبتنی بر وب است. با هدف بررسی و ارزیابی APM های موجود در قالب رویکردهای نظری، ویژگی های مدل ها در استفاده، شرایط پیاده سازی، الزامات داده ها و نتایج موجود مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. با تمرکز بر بزرگراه ها و راه های اصلی برون شهری، مشخص شد که علیرغم پیشرفت های اخیر، اکثر ادارات راه های کشور و سازمان های مرتبط از این روش ها برای تصمیم گیری جهت به کارگیری و اجرای روش های ایمنی راه استفاده نمی کنند. با بررسی مقاله پیش رو به و با توجه به استفاده از مدل های پیش بینی تصادفات در تقاطع های چراغ دار در ایران به میزان ۲۷ درصد در تقاطع های چهارراهی و ۸۴ درصد تقاطعات سه راهی بیستر است. علت این امر عوامل گوناگونی از جمله فرهنگ رانندگی، امکانات موجود در تقاطع ها، سیستم ترمز و به طور کلی امکانات موجود در وسایل نقلیه را شامل میشود

اطلاعات مقاله

زمینه تخصصی مقاله:
حمل و نقل و ترافیک

دریافت:

پذیرش:

واژگان کلیدی:

کلمات کلیدی: مدل های
پیش بینی تصادفات
(APM)، ارزیابی اقدامات
ایمنی، عناصر اصلاحات
تصادفات (CMF)

پایگاه نمایه کننده:

پایگاه استنادی علوم جهان اسلام

